

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Hvor Og Hvordan](#) > [Hvilket Lands Love Gælder?](#) > [Czechia](#)

Hvilket lands love gælder?

 Tjekkiet

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Retskilder

1.1 National ret

Lov nr. 91/2012 om international privatret er grundlaget for de nationale lovvalgsregler.

1.2 Internationale aftaler

1.2.1 Udvalg af væsentlige multilaterale internationale konventioner om lovvalg

1.2.1.1 Direkte regulering

Warszawakonventionen angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring, Warszawa, 1929

Konventionen om fragtaftaler ved international godsbeholdning ad landevej (CMR), 1956

Guadalajarakonventionen angående indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring, der udføres af en anden person end den kontraherende befordrer, 1961

Wienerkonventionen om civilretligt ansvar for nuklear skade, 1963

Haagerkonventionen om lovvalg ved trafikuheld, 1971

Konventionen om aftaler om international transport af passagerer og deres bagage ad landevej (CVR), 1973

Konventionen om forældelsesfrister ved internationale varekøb, 1974

De Forenede Nationers konvention om godstransport til søs, 1978

Romkonventionen om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser, 1980

Konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF), 1980

Konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, Montreal, 1999

1.2.2 Lovvalgsregler

Haagerkonventionen om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn, 1996

Haagerkonventionen om international beskyttelse af voksne, 2000

Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, 2007 (EU har som helhed

undertegnet protokollen)

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

1.3.1 Udvalg af væsentlige bilaterale internationale konventioner om lovvalg

Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Republik og Folkerepublikken Albanien om retlig bistand i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1959

Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Socialistiske Republik og Den Socialistiske Føderative Republik Jugoslavien om regulering af retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1964 (finder anvendelse på alle efterfølgerstater i det tidligere Jugoslavien)

Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Socialistiske Republik og Folkerepublikken Bulgarien om retlig bistand og regulering af retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1976

Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Socialistiske Republik og Folkerepublikken Mongoliet om retlig bistand og retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1976

Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Socialistiske Republik og Republikken Cuba om gensidig retlig bistand i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1980

Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Socialistiske Republik og Unionen af Socialistiske Sovjetrepublikker om retlig bistand og retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1982 (finder anvendelse på Den Russiske Føderation og flere af de øvrige efterfølgerstater i det tidligere USSR)

Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Socialistiske Republik og Den Socialistiske Republik Vietnam om retlig bistand i civilretlige og strafferetlige sager, 1982

Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Socialistiske Republik og Folkerepublikken Polen om retlig bistand og regulering af retlige forhold i civilretlige, familieretlige, arbejdsretlige og strafferetlige sager, 1987

Aftale mellem Den Tjekkoslovakiske Socialistiske Republik og Folkerepublikken Ungarn om retlig bistand og regulering af retlige forhold i civilretlige, familieretlige og strafferetlige sager, 1989

Aftale mellem Den Tjekkiske Republik og Rumænien om retlig bistand i civilretlige sager, 1994

Aftale mellem Den Tjekkiske Republik og Ukraine om retlig bistand i civilretlige sager, 2001

Aftale mellem Den Tjekkiske Republik og Republikken Usbekistan om retlig bistand og retlige forhold i civilretlige og strafferetlige sager, 2002

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Dette spørgsmål reguleres i § 23 i lov om international privatret.

Retten anvender af egen drift fremmed ret. Den fremmede ret finder anvendelse på samme måde som i det land, hvor den er i kraft. Bestemmelserne om, hvilken lov der finder anvendelse, er de bestemmelser, der ville finde anvendelse på en afgørelse i sagen i det land, hvor loven er i kraft, uanset deres rangorden i systemet eller status som offentlig ret, under forudsætning af at de ikke er i modstrid med de bestemmelser i tjekkisk ret, der skal anvendes.

Retten bestemmer selv, hvilken fremmed ret der skal anvendes. Retten eller den offentlige myndighed, der træffer afgørelse i sager, som er omfattet af den pågældende lov, træffer alle nødvendige foranstaltninger til at afklare den pågældende lov.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

Dette spørgsmål reguleres generelt i § 21 i lov om international privatret.

Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse) accepteres, dog med undtagelse af kontrakt- eller arbejdsretligt baserede forhold. Når parterne har taget stilling til, hvilken lov der skal anvendes, tages der kun hensyn til lovvalgsreglerne, når parterne er enige herom.

2.3 Ændret tilknytning

Generelt evalueres et givet kriterium kun i forbindelse med en vurdering af et juridisk vigtigt forhold. Nogle gange kan specifikke lovvalgsregler naturligvis afgøre et bestemt spørgsmål – se f.eks. reglerne om tinglige rettigheder under punkt 3.8.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

Dette spørgsmål reguleres generelt af en enkelt bestemmelse i § 24 i lov om international privatret.

Den retsorden, der finder anvendelse i overensstemmelse med lov om international privatret, skal ikke nødvendigvis anvendes i ekstraordinære tilfælde, hvor dette efter saglig hensyntagen til alle sagens forhold og navnlig parternes begrundede forventninger om, at der vil blive anvendt en anden lov, vil være uforholdsmæssigt og til hinder for en rimelig og fair behandling af forholdet mellem parterne. Under disse omstændigheder, og når andre personers rettigheder ikke berøres heraf, skal den retsorden, der sikrer en sådan rimelig og fair behandling, anvendes.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Dette spørgsmål reguleres i § 23 i lov om international privatret.

Retten bestemmer selv, hvilken fremmed ret der skal anvendes. Retten eller den offentlige myndighed, der træffer afgørelse i sager, som er omfattet af den pågældende lov, træffer alle nødvendige foranstaltninger til at afklare den pågældende lov.

Hvis retten eller den offentlige myndighed, der træffer afgørelse i sager, som er omfattet af den pågældende lov, ikke er bekendt med indholdet af fremmed ret, kan den anmode justitsministeriet om en udtalelse.

Når det ikke inden for et rimeligt tidsrum er muligt at afklare fremmed ret, eller når den er umulig at afklare, finder tjekkisk ret anvendelse.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

Kontraktlige forpligtelser reguleres i henhold til §§ 87 og 89 i lov om international privatret. Dette gælder for kontraktlige forpligtelser eller aspekter deraf, som ikke falder ind under EU-retten eller internationale konventioners anvendelsesområde, medmindre denne lovgivning eller disse konventioner fastslår, at de pågældende forpligtelser kan reguleres efter ovennævnte lov. Der er således tale om residualbestemmelser.

En aftale er underlagt loven i det land, hvortil den har sin nærmeste tilknytning, medmindre aftaleparterne har taget stilling til, hvilken lov der skal anvendes. Lovvalget skal være eksplicit eller fremgå utvetydigt af kontraktens bestemmelser eller sagens faktiske omstændigheder.

Forsikringsaftaler er underlagt loven i det land, hvor forsikringstager har sædvanligt opholdssted. Parterne kan vælge, hvilken lov der skal finde anvendelse på en forsikringsaftale.

I forbindelse med forsikringsaftaler, der er omfattet af Rom I-forordningen, udnytter loven den mulighed, som medlemsstaterne i henhold til forordningens artikel 7, stk. 3, har for at lade parterne vælge, hvilken lov der skal finde anvendelse, inden for rammerne af forordningens bestemmelser.

Jf. ovennævnte lovs § 90 reguleres retsforhold, der er affødt af ensidige juridiske aftaler, efter retsordenen i den

stat, hvor den part, der indgår den ensidige juridiske aftale, har sædvanligt opholdssted eller hjemsted på det tidspunkt, hvor den juridiske aftale indgås, medmindre man har valgt, at en anden lov skal finde anvendelse.

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

§ 101 i lov om international privatret indeholder – primært for så vidt angår Rom II-forordningens anvendelsesområde – udelukkende lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold, som er affødt af en krænkelse af private og personlige rettigheder, herunder ærekrænkelser. Disse forpligtelser er underlagt loven i den stat, på hvis område krænkelsen finder sted. Skadelidte kan dog vælge, at loven i det land, hvor a) skadelidte har sit sædvanlige opholdssted eller hjemsted, b) den krænkende part har sit sædvanlige opholdssted eller hjemsted eller c) den skadevoldende handling fik virkning, under forudsætning af at den krænkende part kunne have forudset dette, skal finde anvendelse.

Ansvar uden for kontraktforhold er ligeledes blevet harmoniseret i de internationale konventioner om transport, der er nævnt ovenfor, jf. punkt 1.2.1.

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Dette spørgsmål reguleres i § 29 i lov om international privatret.

Medmindre andet fremgår af loven, reguleres en persons status som juridisk person og rets- og handleevne efter retsordenen i den stat, hvor personen har sædvanligt opholdssted. Medmindre andet fremgår af loven, er det tilstrækkeligt, at den fysiske person, som udfører en retshandling, har rets- og handleevne i overensstemmelse med den retsorden, der finder anvendelse på det sted, hvor den fysiske person udfører den pågældende handling.

Fastsættelsen af fysiske personers navne reguleres efter retsordenen i den stat, hvor personen er statsborger. Personen kan dog vælge, at det er retsordenen i den stat, hvor vedkommende har sædvanligt opholdssted, der skal anvendes. Hvis en person har mere end én nationalitet, anvendes proceduren i § 28 i lov om international privatret.

Fysiske personers personlige status er ligeledes reguleret i forskellige bilaterale traktater om retlig bistand, som Den Tjekkiske Republik har undertegnet. Lovvalgsreglerne i disse traktater er generelt baseret på nationalitetskriteriet og har forrang for de regler, der er fastsat i lov om international privatret.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Bestemmelse og bestridelse af et forhold mellem barn og forælder reguleres i § 54 i lov om international privatret. Sådanne forhold er underkastet retsordenen i den stat, hvor barnet er statsborger ved fødslen. Når et barn ved fødslen har mere end ét statsborgerskab, finder tjekkisk retsorden anvendelse. Retsordenen i den stat, hvor barnets mor havde sædvanligt opholdssted på fødselstidspunktet, finder anvendelse, når dette tilgodeser barnets tarv. Når barnet har sædvanligt opholdssted i Tjekkiet, og når det tilgodeser barnets tarv, reguleres bestemmelse og bestridelse af et forhold mellem barn og forælder efter tjekkisk retsorden. Et forældre-barn-forhold kan bestemmes efter retsordenen i den stat, hvor erklæringen om forældre-barn-forholdet er afgivet. Når et forældre-barn-forhold bestrides i en anden stat i forbindelse med en retssag eller udenretslig procedure i overensstemmelse med retsordenen i den pågældende stat, og der fastlægges et forældre-barn-forhold til fordel for en anden person, er dette tilstrækkeligt til at bestemme forældre-barn-forholdet til fordel for den pågældende anden person.

Den lov, der finder anvendelse på forhold mellem barn og forælder i forbindelse med underholdspligt, bestemmes i overensstemmelse artikel 15 i forordningen om underholdspligt sammenholdt med Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt (2007). I andre sager vedrørende forældres rettigheder og forpligtelser og foranstaltninger til beskyttelse af børn eller børns ejendom bestemmes det, hvilken lov der finder anvendelse, i overensstemmelse med Haagerkonventionen om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (1996).

3.4.2 Adoption

Dette spørgsmål reguleres i henhold til §§ 61 og 62 i lov om international privatret.

I forbindelse med adoption skal betingelserne i retsordenen i den stat, hvor adoptivbarnet er statsborger, og i den stat, hvor adoptanterne er statsborgere, opfyldes. Såfremt adoptanterne er af forskellig nationalitet, skal betingelserne i de to retsordener, der bestemmes af de to adoptanters nationalitet, og retsordenen i den stat, hvor adoptivbarnet er statsborger, opfyldes. Når det efter disse bestemmelser er nødvendigt at anvende en fremmed retsorden, som ikke tillader adoption eller kun tillader adoption under meget begrænsede forhold, finder tjekkisk retsorden anvendelse, så længe adoptanten eller mindst en af adoptanterne har sædvanligt opholdssted i Tjekkiet.

Adoptionens virkninger reguleres efter retsordenen i den stat, hvor alle parter er statsborgere på adoptionstidspunktet, eller, når dette ikke er muligt, efter retsordenen i den stat, hvor alle parter har sædvanligt opholdssted på adoptionstidspunktet, eller, når dette ikke er muligt, efter retsordenen i den stat, hvor adoptivbarnet er statsborger.

Forholdet mellem en adoptant og et adoptivbarn eller mellem adoptanter i sager vedrørende forældres rettigheder og forpligtelser, opdragelse og underholdspligt reguleres i overensstemmelse med den lov, der er fastsat i de internationale aftaler, som står opført under punkt 3.4.1 om forhold mellem barn og forælder.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Dette spørgsmål reguleres i henhold til §§ 48 og 49 i lov om international privatret.

En persons habilitet til at indgå ægteskab og betingelserne for, at et ægteskab er gyldigt, reguleres efter retsordenen i den stat, hvor den pågældende person er statsborger.

Den måde, ægteskabet indgås på, reguleres efter retsordenen på det sted, hvor ægteskabet indgås.

Et ægteskab, der indgås på en af Tjekkiet's repræsentationer i andre lande, reguleres efter tjekkisk retsorden. En tjekkisk statsborger kan ikke indgå ægteskab på en udenlandsk repræsentation i Tjekkiet.

Personlige forhold mellem ægtefæller reguleres efter retsordenen i den stat, hvor begge ægtefæller er statsborgere. Såfremt de har forskelligt statsborgerskab, reguleres forholdet efter retsordenen i den stat, hvor begge ægtefæller har sædvanligt opholdssted, og ellers efter tjekkisk retsorden.

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

§ 67 i lov om international privatret fastsætter, hvilken lov der skal anvendes på partnerskaber og tilsvarende forhold og deres virkninger, habiliteten til at indgå sådanne, procedurerne for indgåelse, opløsning, annullering eller omstødelse af sådanne samt på personlige og formueretlige forhold mellem partnerne.

Alle disse spørgsmål reguleres efter retsordenen i den stat, hvor partnerskabet eller det tilsvarende forhold indgås eller er blevet indgået.

Der findes ingen lovvalgsregler i forbindelse med papirløst samliv i tjekkisk ret.

3.5.3 Skilsmisse og separation

§ 50 i lov om international privatret fastsætter, hvilken ret der skal anvendes i forbindelse med skilsmisser og omstødelse af ægteskaber eller afgørelser om, hvorvidt et ægteskab er gyldigt eller ej. Tjekkiet deltager ikke i det forstærkede samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation og er derfor ikke bundet af Rådets forordning (EU) nr. 1259/2010.

Skilsmisse reguleres efter retsordenen i den stat, der regulerer det personlige forhold mellem ægtefællerne på det tidspunkt, hvor sagen indledes. Personlige forhold mellem ægtefæller reguleres efter retsordenen i den stat, hvor begge ægtefæller er statsborgere. Såfremt de har forskelligt statsborgerskab, reguleres forholdet efter

retsordenen i den stat, hvor begge ægtefæller har sædvanligt opholdssted, og ellers efter tjekkisk retsorden. Når det i overensstemmelse med denne lovvalgsregel er nødvendigt at anvende en fremmed retsorden, der ikke eller kun under helt ekstraordinære omstændigheder tillader skilsmisse, finder tjekkisk retsorden anvendelse, så længe mindst en af ægtefællerne er tjekkisk statsborger, eller mindst en af ægtefællerne har sædvanligt opholdssted i Tjekkiet.

I forbindelse med omstødelse af et ægteskab eller afgørelse af, om et ægteskab er gyldigt eller ej, vurderes habiliteten til at indgå ægteskab og den måde, hvorpå ægteskabet blev indgået, efter den retsorden, der fandt anvendelse på det tidspunkt, hvor ægteskabet blev indgået.

Der findes ingen lovvalgsregler i forbindelse med separation i tjekkisk ret.

3.5.4 Underholdspligt

Underholdspligt mellem ægtefæller og tidligere ægtefæller reguleres efter den retsorden, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 15 i forordningen om underholdspligt sammenholdt med Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt (2007).

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

Siden den 29. januar 2019 er lovvalgsreglerne vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller i lov om international privatret blevet erstattet af forordning (EU) 2016/1103 af 24. juni 2016 om indførelse af et forstærket samarbejde på området for kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller. Denne forordning finder anvendelse på retssager, der er anlagt, og aftaler, der er indgået, efter den 29. januar 2019.

Dette spørgsmål reguleres i § 49 i lov om international privatret. Ægtefællers formueforhold reguleres efter retsordenen i den stat, hvor begge ægtefæller har sædvanligt opholdssted. Hvis ikke de har sædvanligt opholdssted samme sted, reguleres det efter retsordenen i den stat, hvor begge ægtefæller er statsborgere.

Hvis der er indgået aftale om formueforholdet mellem ægtefællerne, reguleres denne efter den retsorden, der fandt anvendelse på formueforholdet på det tidspunkt, hvor aftalen blev indgået. I modsat fald kan ægtefællerne aftale, at aftalen om formueforholdet mellem ægtefællerne skal reguleres enten efter retsordenen i den stat, hvor en af ægtefællerne er statsborger, eller efter retsordenen i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende, eller efter tjekkisk retsorden. Aftalen skal indgås ved notarialdokument eller et tilsvarende dokument, såfremt aftalen indgås i et andet land.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Det fastsættes i forordning (EU) nr. 650/2012, hvilken lov der finder anvendelse på arv efter personer, som er afgået ved døden på eller efter den 17. august 2015.

Dette spørgsmål reguleres i henhold til §§ 76 og 77 i lov om international privatret. Disse bestemmelser finder anvendelse på arv efter personer, som er afgået ved døden på eller før den 16. august 2015 (medmindre lovvalget reguleres anderledes i en bilateral international aftale).

Ifølge bestemmelserne i lov om international privatret reguleres den legale arveordning efter retsordenen i den stat, hvor testator havde sædvanligt opholdssted på dødstidspunktet. Såfremt testator var tjekkisk statsborger, og mindst en af arvingerne har sædvanligt opholdssted i Tjekkiet, finder tjekkisk retsorden anvendelse.

Habiliteten til at oprette eller tilbagekalde et testamente og virkningerne af mangler i forbindelse med et testamente reguleres efter retsordenen i den stat, hvor testator er statsborger på tidspunktet for testamentets oprettelse, eller hvor testator har sædvanligt opholdssted. Der foretages en tilsvarende fastlæggelse af gældende retsorden i forbindelse med habiliteten til at oprette eller tilbagekalde andre former for testamentariske dispositioner og til fastlæggelse af, hvilke andre former for testamentariske dispositioner der kan antages.

Et testamentes form er gyldig, når formen er i overensstemmelse med retsordenen i den stat, a) hvor testator var statsborger på tidspunktet for testamentets oprettelse eller på dødstidspunktet, b) på hvis territorium testamentet blev oprettet, c) hvor testator havde sædvanligt opholdssted på tidspunktet for testamentets

oprettelse eller på dødstidspunktet, d) hvis retsordenen skal anvendes på den legale arveordning eller skulle have været anvendt på en sådan ordning på tidspunktet for testamentets oprettelse, eller e) i hvilken der er fast ejendom involveret. Disse regler finder ligeledes anvendelse på formen for en tilbagekaldelse af et testamente. Reglerne finder tilsvarende anvendelse på formen for aftaler om arv og andre testamentariske dispositioner, under forudsætning af at testator er part i aftalen om arv. Dette gælder også formen for en tilbagekaldelse af en aftale om arv eller andre testamentariske dispositioner.

Testator kan i et testamente angive, at den legale arveordning i stedet for den ellers gældende retsorden skal reguleres efter retsordenen i den stat, hvor testator har sædvanligt opholdssted på tidspunktet for testamentets oprettelse, også for en testamentarisk disposition vedrørende fast ejendom, eller testator kan angive, at den legale arveordning skal reguleres efter retsordenen i den stat, hvor testator er statsborger på tidspunktet for testamentets udfærdigelse, også for en testamentarisk disposition vedrørende fast ejendom. Parterne i en aftale om arv kan vælge en legal arveordning fra en af disse retsordener, under forudsætning af at testator er part i aftalen om arv. Dette gælder tilsvarende for andre testamentariske dispositioner.

I henhold til arveforordningen gælder det, at når der i overensstemmelse med den lov, der finder anvendelse på arven i medfør af forordningen, hverken er arvinger eller legatarer til nogen aktiver i medfør af en testamentarisk disposition, og heller ingen fysisk person, der er arving efter loven, udelukker anvendelsen af denne lov ikke den ret, som en medlemsstat eller en enhed, som denne har udpeget med henblik herpå, har til at overtage ejendomsretten til de af boets aktiver, der befinder sig på denne medlemsstats område, forudsat at kreditorer er berettiget til betaling af udestående gæld via de resterende aktiver i boet. I tjekkisk ret reguleres dette spørgsmål i § 1634 i den civile lovbog. Dette betyder, at når der heller ikke er nogen arving efter arvereglerne, overgår arven til staten, og staten opfattes som retssuccessor. Staten har samme status over for de øvrige parter som en successor i overensstemmelse med beneficium inventarii. I henhold til § 78 i lov om international privatret overgår en testators ejendele og rettigheder, som befinder sig i Tjekkiet, til staten, når der ikke er nogen successor. Afgørelser herom træffes af de tjekkiske domstole. Staten eller en anden territorial enhed eller eksisterende institution opfattes i denne forbindelse ikke som successor, medmindre den er indsat som successor i testamentet.

3.8 Ejendomsret

Dette spørgsmål reguleres i henhold til §§ 69-79 i lov om international privatret.

Generelt reguleres materielle rettigheder til fast ejendom og løsøre efter retsordenen på det sted, hvor ejendommen eller løsøret befinder sig. Samme retsorden finder anvendelse på afgørelser om, hvorvidt der er tale om løsøre eller fast ejendom. For udvalgte aktiver og visse aspekter af tinglige rettigheder indeholder loven dog særlige lovvalgsregler – se nedenfor:

Opståen og ophør af tinglige rettigheder til skibe og luftfartøjer, som står opført i et offentligt register, reguleres efter retsordenen i den stat, hvor registret føres.

Opståen og ophør af tinglige rettigheder til løsøre reguleres efter retsordenen på det sted, hvor løsøret befandt sig på tidspunktet for den hændelse, som medførte, at rettigheden opstod eller ophørte.

Opståen og ophør af ejerskab til løsøre, der overdrages på baggrund af en aftale, reguleres efter den retsorden, som regulerer den aftale, der ligger til grund for ejerskabets opståen eller ophør.

Når en retsregel, der skal fungere som udgangspunkt for bestemmelse af, hvornår tinglige rettigheder til løsøre opstår og ophører, udfærdiges, efter at transporten af løsøret er blevet indledt eller under transporten, reguleres rettighedernes opståen og ophør efter retsordenen på det sted, hvorfra løsøret blev afsendt. Hvis de tinglige rettigheder til det pågældende løsøre opstår eller ophører i kraft af et certifikat, der skal forevises med henblik på udlevering og håndtering af løsøret, finder retsordenen på det sted, hvor certifikatet befinder sig på tidspunktet for dets forevisning, anvendelse.

Bestemmelserne om indførsler i offentlige registre og tilsvarende lister, som er gyldige på det sted, hvor den faste ejendom eller løsøret befinder sig, finder også anvendelse, når det retlige grundlag for, at den registrerede rettighed opstår, ophører, begrænses eller overføres, vurderes i overensstemmelse med en anden retsorden.

Erhvervelse af en ejendomsret ved hævd reguleres efter retsordenen på det sted, hvor aktivet befandt sig ved

hævdperiodens begyndelse. Den person, der vinder hævd, kan dog påberåbe sig retsordenen i den stat, hvor hævden vindes, såfremt alle betingelser for at vinde hævd har været opfyldt fra og med det tidspunkt, hvor aktivet ankom til den pågældende stat, efter den pågældende stats retsorden.

3.9 Insolvens

Dette spørgsmål reguleres i § 111 i lov om international privatret. Bestemmelserne om lovvalg i konkursforordningen finder tilsvarende anvendelse, med undtagelse af sager, der er omfattet af nævnte forordning.

■ Sidste opdatering: 31/03/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.